

Podle mnoha z těch, kdo uvažují o příčinách globální environmentální krize, sehrálo významnou roli v jejím utváření západní křesťanství, neboť chybně vyložilo biblickou nauku o stvoření a stalo se „nejvíce antropocentrickým náboženstvím“.¹ Také proto v posledních desetiletích teologové nejrůznějších křesťanských církví nově promýšlejí postavení křesťanů vůči stvořenému světu a jeho Stvořiteli a tyto vzájemné vztahy se staly významným tématem církevních diskurzů na celosvětové úrovni.

Již v roce 1961 mluvil luteránský pastor Joseph Sittler při projevu k Valnému shromáždění Světové rady církví v New Delhi o tom, že ekumenickou jednotu lze nalézt jen v širším rámci jednoty všech věcí v Kristu, a konstatoval, že „teologická nádhera kosmické christologie je z větší části dosud složena v nejnitřnějším srdci a paměti církve.“² Spolu s narůstajícím ohrožením stvořeného světa lidskou činností je v posledních desetiletích teologická vize sounáležitosti všech tvorů stále více artikulována teology různých denominací, zaujímá stále významnější místo v myšlení běžného života a začíná se prakticky projevovat jako láskyplný a odpovědný příklon křesťanů k stvořenému světu zvaný „ekologické obrácení“.

Proměňující se vztah křesťanů ke stvoření je příležitostí k jednotě svědectví, která umožňuje překonat rozdíly mezi denominacemi, včetně názorů na správné uspořádání církve, a také k tomu, aby křesťané nacházeli společný jazyk a zájem s lidmi, kteří náboženskou víru nesdílejí, ale leží jim na srdci stav světa, v němž žijí, a osudy jeho obyvatel. Vyjádřením této ekumenické a všelidské jednoty je slavení „doby stvoření“ (Season of Creation), které začalo kolem roku 2000, když Světová rada církví prodloužila období modliteb za stvořený svět od 1. září (to vyhlásil za Den modliteb za stvoření v roce 1989 ekumenický patriarcha Demetrios I.) až do svátku Františka z Assisi 4. října. K slavení doby stvoření se připojila i řada katolických společenství po celém světě, od roku 2018 k němu vyzývá papež František.

Ekumenický Řídící výbor vyhláší pro každý rok téma, které sjednocuje rozmanité formy oslav po celém světě. Vydává také hlavní modlitbu a další doporučené texty. Pro letošní rok 2020 je jako téma celosvětového slavení stanoven „Milostivý rok pro Zemi“, tedy rok, kdy je Země ponechána v klidu a není nucena plodit. Hlavní modlitba je tato:

---

¹ Srov. Lynn WHITE Jr., „The Historical Roots of our Ecological Crisis“, *Science*, 10. 3. 1967.

² Joseph SITTLER, „Called to Unity“, projev k Třetímu valnému shromáždění Světové rady církví z 21. 11. 1961, přetištěno v *The Ecumenical Review* 14, leden 1962, s. 177-187.